

BACHA NA 1/2 BY!!!

Neděle, 15 duben 2018

Ještě nedávno jsem měla na nohou boty, uplynulo pár dní a je to na triko a na kraťasy. Krásné mě poasí inspirovalo k tomu, vyrazit do lesa a zjistit, co všechno u kvete. A kvete všechno, a naráz. Jsou prý ušněky a talovíny, nastoupily bledule, ladočky a dymnivky. Modrou barvou a do fialova se chlubí podlésky s fialkami, které ostatním kytkám konkurují v ní, která se rozlévá po celém lese.

Potkal jsem jaro v březovém háji, vlasy zelené, smášené deštěm, s korunou větví květů, krásný dar. Lehounce tančilo v závoji fialek a v ošších? Tak v těch mělo slunce. Ani nevím, koho rozkvetlé jaro takhle inspirovalo... Jdu úzkou lesní pěšinkou, kousek nad rybníčkem a z lesní stráně na cestičku vypadává jedna zába za druhou. Svolávají se slabounkým šabím kvákacím zpěvem ke svatebnímu reji. Dávám pozor, kam se přelápnou, abych na nějakou ropuchu nehamtla a nepřipravila jí o radost ze života. Jsou to ropuchy krátkonohé a protože mají nohy opravdu kraťasové, tak neskácejí, ale lezou. Lezou i mým psím zpod tlapek. Ten starší je má na háku, mladší jenom zírá, co je to za divné gumové hračky. Jíst se to nedá, hrát si s ním nechtějí a ještě mu divně smrdí. A tak je pozoruji při námluvách a přemýšlím, která je ropucha a který je ropuchák a kdybych políbila ropucháka, jestli by se místo prince neobjevilo prase badavičnatý. Z těch dřívějších myšlenek mne ale najednou vyruší cyklisti, ti ignoranti, co se k nám přibližují na horských cestičkách visí upozornění na rojení šab. Tak na ně: "Bacha, jsou tu záby!" Ale nedbají, mastí to ve značkových oblecích pořád dál a za nimi zůstává šabí hřbitov. AMEN deeres